

Na ceste k najvzdialenejším končinám [Nr.5]

***Kam môžem ujsť pred tvojím duchom
a kam utiecť pred tvou tvárou?
(Ž 139, 7)***

Nie je možné úplne sa vzdialiť od Boha.
Celý život kráčame spolu.
Priestor, kam sa môžem pohnúť,
je plný Boha – a to v dobrom, aj zlom.

A čo vtedy, keď sa máme radi, a predsa si ublížime? Aj si to vyčítaš a možno si to niekedy ospravedlňuješ: „Veď ja za to nemôžem.“ Alebo sa tváriš akoby sa nič nestalo. Má vtedy Boh v našom vzťahu miesto?

Keď si dvaja zaľúbení prejavia svoju lásku aj telesne, ale potom zostane v srdci trpký pocit, že to prehnali, cítia hanbu a túžia utiecť od Boha. Preto Boha ľahko (aj s jeho múdrosťou) spochybnia či odmietnu. Či Boh nie je s nami v dobrom aj zlom? Či nás nemiluje aj vtedy, keď máme pocit viny?

**Prečo má niekedy človek v hĺbke srdca túžbu,
aby Boh radšej nebol?
Aby nevidel to, čo človek robí?**

**Napíš si aspoň tri veci,
za ktoré sa hanbíš,
kľakni si a predostri ich Bohu.**